

Szekszárd, 1910. április 19. – Budapest, 1977. október 30.

Apja földműves volt, fia hat elemiit végzett. A földreform során jutott 9 kat. hold földhöz. 1945 elejétől a Nemzeti Parasztpárt Tolna vármegyei szervezetének elnöke. Tagja a vármegyei nemzeti bizottságnak és a földbirtokrendező tanácsnak. 1945. június 24-én beválasztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe, 1945. november 4-től Baranya-Tolna vármegyei választókerületben nemzetgyűlési mandátumot szerzett, majd 1947. augusztus 31-től 1953. március 18-ig ugyanott országgyűlési képviselő. 1953. május 17. és 1967. január 28. között a Magyar Függetlenségi Népfront illetve a Hazafias Népfront Pest megyei listáján jutott képviselői mandátumhoz. 1945 tavaszától az NPP országos központjának alkalmazottja, 1945. december 6-tól az intézőbizottság, majd a politikai bizottság, később az országos vezetőség tagja. 1947. május 4-én az NPP alelnökévé választották, 1947. június 1-jén átvette a pártközpont közigazgatási osztályának a vezetését, majd irányította a jogvédő irodát is. 1948. április 18-tól a párt végrehajtó bizottságának tagja. Helyet foglalt az országos pártbírószágban. 1948. április 20-án pártja delegálta az Országos Nemzeti Bizottságba, 1949-ben a Magyar Függetlenségi Népfront Országos Tanácsában képviselte pártját. 1949 és 1952 között a Sarló Könyvtermelő és Értékesítő Szövetkezet tagja. 1949 januárjában a parasztpárti pártvezetés mint „katolikus parasztot”, a Mindszenty elleni koholt vádakon alapuló per bírói tanácsába delegálta, 1949 őszén a Rajk-perben is népi ülnök volt. 1949 végén a Földművelési Minisztériumba került, a kertészeti főosztály vezetője lett. 1951-től az Állami Faiskolák és Szőlőoltványtelepek igazgatója, majd a Ceglédi Állami Gazdaság, 1953-tól a Pécsi Szőlőkezelési Felügyelőség munkatársa, majd 1970-es nyugdíjazásáig a kőbányai 2. sz. Fogasztási és Földműves-szövetkezet faiskoláját irányította.